

**REGULAMIN KONFERENCJI MIĘDZYPARLAMENTARNEJ
DS. WSPÓLNEJ POLITYKI ZAGRANICZNEJ I BEZPIECZEŃSTWA
ORAZ WSPÓLNEJ POLITYKI BEZPIECZEŃSTWA I OBRONY**

PREAMBUŁA

Konferencja Międzyparlamentarna ds. Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa (WPZiB) oraz Wspólnej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony (WPBiO), zwana dalej „Konferencją Międzyparlamentarną”,

Zgodnie z Protokołem [nr 1] w sprawie roli parlamentów narodowych w Unii Europejskiej dołączonym do Traktatu z Lizbony,

Zgodnie z decyzjami Konferencji Przewodniczących Parlamentów Unii Europejskiej (UE) podjętymi na posiedzeniach w Brukseli w dn. 4-5 kwietnia 2011 r. oraz w Warszawie w dn. 20-21 kwietnia 2012 r., ustanawiającymi Konferencję Międzyparlamentarną ds. Wspólnej Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa (WPZiB) oraz Wspólnej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony (WPBiO),

Przyjmując zalecenia Konferencji Przewodniczących z posiedzenia w Warszawie w kwietniu 2012 r., zgodnie z którymi Konferencja Przewodniczących powinna przeprowadzić przegląd ustaleń dotyczących Konferencji Międzyparlamentarnej dwa lata po jej pierwszym posiedzeniu,

Konferencja Międzyparlamentarna zostaje ustanowiona w duchu wzmocnionej roli parlamentów narodowych państw członkowskich UE, zwanych dalej „parlamentami narodowymi”, oraz Parlamentu Europejskiego, na mocy Traktatu z Lizbony, w szczególności w kontekście współpracy międzyparlamentarnej, zgodnie z Protokołem [nr 1] w sprawie roli parlamentów narodowych w UE.

Konferencja Międzyparlamentarna stanowi część działań podejmowanych w ramach wymiaru parlamentarnego prezydencji Rady UE przez parlament narodowy państwa członkowskiego UE sprawującego prezydencję Rady UE, przy czym dalej będą stosowane odpowiednio terminy: „parlament prezydencji” oraz „państwo członkowskie sprawujące prezydencję”.

Przyjęła niniejszy regulamin na swoim pierwszym posiedzeniu, na Cyprze, w dn. 9-10 września 2012 r.

ARTYKUŁ 1. CELE

1.1. Konferencja Międzyparlamentarna tworzy ramy dla wymiany informacji i najlepszych praktyk w dziedzinie WPZiB i WPBiO, umożliwiając parlamentom narodowym i Parlamentowi Europejskiemu dostęp do pełnej informacji w toku realizacji ich zadań w tym obszarze polityki.

1.2. Tematem obrad Konferencji Międzyparlamentarnej są kwestie dotyczące wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, w tym wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony.

1.3. Konferencja Międzyparlamentarna zastępuje Konferencję Przewodniczących Komisji Spraw Zagranicznych (COFACC) oraz Konferencję Przewodniczących Komisji ds. Obrony (CODACC). Biorąc pod uwagę ten zakres prac konferencji, parlamenty decydują o składzie swoich delegacji samodzielnie i według własnego uznania.

1.4. Konferencja Międzyparlamentarna może – zgodnie z procedurami określonymi w art. 7 – przyjmować konkluzje w sprawach związanych ze WPZiB oraz WPBiO Unii Europejskiej. Konkluzje nie wiążą parlamentów narodowych ani Parlamentu Europejskiego i nie przesądzają ich stanowisk.

ARTYKUŁ 2. SKŁAD

2.1. Członkowie

a) W skład Konferencji Międzyparlamentarnej wchodzi delegacje parlamentów narodowych państw członkowskich UE i Parlamentu Europejskiego. Parlamenti narodowe są reprezentowane przez delegacje składające się z sześciu (6) parlamentarzystów. Jeżeli parlament narodowy składa się z dwóch izb, miejsca w delegacji są przydzielane zgodnie z wewnętrznymi uzgodnieniami izb.

b) Parlament Europejski jest reprezentowany przez szesnastu (16) członków Parlamentu Europejskiego.

2.2. Obserwatorzy

a) Parlamenti narodowe państw kandydujących do UE oraz każdego z państw europejskich należących do NATO, z wyłączeniem państw objętych art. 2.1, mogą być reprezentowane przez delegacje składające się z czterech (4) obserwatorów.

2.3. Wysoki Przedstawiciel, goście specjalni i specjaliści

a) Wysoki Przedstawiciel Unii Europejskiej do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa jest zapraszany na posiedzenia Konferencji Międzyparlamentarnej, aby przedstawić priorytety i strategię UE w obszarze WPZiB i WPBiO.

2.4. Jawność posiedzeń

Posiedzenia Konferencji Międzyparlamentarnej są otwarte dla publiczności, o ile nie zostanie ustalone inaczej.

ARTYKUŁ 3. ROLA PREZYDENCJI I KWESTIE ORGANIZACYJNE

3.1. Konferencja Międzyparlamentarna jest zwoływana co sześć miesięcy w państwie członkowskim sprawującym prezydencję lub w Parlamencie Europejskim w Brukseli. Decyzję w tej sprawie podejmuje prezydencja. W razie potrzeby lub w sytuacjach nie cierpiących zwłoki zwołuje się posiedzenia nadzwyczajne.

3.2. Konferencji Międzyparlamentarnej przewodniczy parlament prezydencji w ścisłej współpracy z Parlamentem Europejskim.

3.3. Na początku każdej sesji parlament prezydencji ustala harmonogram sesji oraz kolejność i czas trwania wystąpień, z których jednak żadne nie może trwać dłużej niż trzy (3) minuty.

ARTYKUŁ 4. DOKUMENTACJA POSIEDZEŃ

4.1. Porządek dzienny

a) Porządek dzienny każdego posiedzenia obejmuje kwestie związane ze WPZiB i WPBiO, zgodnie z zakresem kompetencji i rolą Konferencji Międzyparlamentarnej.

b) Projekt porządku dziennego jest przekazywany wszystkim parlamentom najpóźniej na osiem (8) tygodni przed każdym posiedzeniem.

4.2. Inne dokumenty

Przed każdym posiedzeniem delegacje mogą przestać dokumenty dotyczące poszczególnych punktów porządku dziennego do sekretariatu parlamentu prezydencji. Parlament prezydencji może również przygotowywać dokumenty do dyskusji dla Konferencji Międzyparlamentarnej.

ARTYKUŁ 5. JĘZYKI

5.1. Językami roboczymi Konferencji Międzyparlamentarnej są angielski i francuski. Tłumaczenie symultaniczne z tych języków i na te języki, jak również z języka i na język państwa członkowskiego sprawującego prezydencję, zapewnia parlament goszczący konferencję.

5.2. Tłumaczenie symultaniczne na inne języki może zostać zapewnione w miarę możliwości technicznych, przy czym jego koszty ponosi właściwa delegacja państwa członkowskiego.

5.3. Dokumenty Konferencji Międzyparlamentarnej są przekazywane parlamentom narodowym i Parlamentowi Europejskiemu w języku angielskim i francuskim.

ARTYKUŁ 6. SEKRETARIAT

6.1. Sekretariat Konferencji Międzyparlamentarnej zapewnia parlament prezydencji, w ścisłej współpracy z Parlamentem Europejskim oraz z parlamentami państw sprawujących poprzednią i następną prezydencję.

6.2. Sekretariat wspiera parlament prezydencji w przygotowywaniu dokumentów na każde posiedzenie oraz przekazywaniu ich parlamentom narodowym oraz Parlamentowi Europejskiemu.

ARTYKUŁ 7. KONKLUZJE

7.1. Konferencja Międzyparlamentarna może w drodze konsensusu przyjąć niewiążące konkluzje dotyczące kwestii WPZiB i WPBiO związanych z porządkiem dziennym Konferencji Międzyparlamentarnej.

7.2. Projekt konkluzji Konferencji Międzyparlamentarnej jest sporządzany przez parlament prezydencji w języku angielskim i francuskim, a następnie przekazywany delegacjom parlamentów narodowych i Parlamentu Europejskiego w trakcie posiedzenia, przed ich przyjęciem, z odpowiednim wyprzedzeniem umożliwiającym złożenie i rozpatrzenie ewentualnych poprawek.

7.3. Po przyjęciu konkluzji parlament prezydencji przekazuje ich ostateczną wersję w języku angielskim i francuskim – przy czym obie wersje są na równi autentyczne – do wiadomości wszystkich delegacji, przewodniczących parlamentów narodowych i Parlamentu Europejskiego, przewodniczących Rady Europejskiej i Komisji oraz Wysokiego Przedstawiciela do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa.

ARTYKUŁ 8. REGULAMIN

8.1. Każdy parlament narodowy oraz Parlament Europejski mogą zgłaszać propozycje zmian do niniejszego Regulaminu. Propozycje zmian są przedkładane na piśmie wszystkim parlamentom narodowym oraz Parlamentowi Europejskiemu przynajmniej na miesiąc przed posiedzeniem Konferencji Międzyparlamentarnej.

8.2. Wszystkie zmiany do Regulaminu, proponowane przez delegacje parlamentów narodowych lub Parlamentu Europejskiego, są zatwierdzane w drodze konsensusu i muszą być zgodne z założeniami ramowymi ustalonymi przez Konferencję Przewodniczących Parlamentów UE.

ARTYKUŁ 9. PRZEGLĄD FUNKCJONOWANIA KONFERENCJI

9. Konferencja Międzyparlamentarna może powołać komisję *ad hoc*, która osiemnaście (18) miesięcy po pierwszym posiedzeniu Konferencji Międzyparlamentarnej dokona oceny prac Konferencji Międzyparlamentarnej i przedstawi w tej kwestii zalecenia, które zostaną rozpatrzone przez Konferencję Przewodniczących Parlamentów UE.